

HÚSVÉTI ÜZENET 2017

Kiadja: A leányfalui Római Katolikus Szent Anna Plébánia
2016 Leányfalu, Szent Imre herceg útja 14.
Telefon: (26) 383-091 Internet: <http://www.leanyfaluplebania.hu/>

A hitemet megtartottam?!

A nagyböjti időszak mindig felhívja a figyelmünket arra, hogy az Istenbe vetett hitünket megtartjuk-e? Életem minden napját vallásos, templomba járó keresztény hívőként élem?

Tegyük fel önmagunknak a kérdéseket: hol tartok, megőrzöm, megtartom, örömmel tovább adom és megélem a vallásosságom, megvallom Jézus Krisztust az emberek előtt az Istenemnek és Megváltómnak. Az Úr Jézus egyértelművé tette számunkra Máté evangéliumában: „Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt. De aki megtagad az emberek előtt, én is megtagadom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10. 32-33.)

Megvallani vagy megtagadni, melyik úton járok?

Amíg jól megy minden a földi életben, sok embert nem érdekel az Isten - a katolikus egyházzal kifejezetten ellenségesen viseltetik. De ha baj van, vagy úgy érzi, nehézségei vannak: betegség, családi élete tönkre megy, elválnak, anyagi helyzete kilátástalan lett, haláleset történt, akkor azonnal segítsen az Isten. Mintha fájdalomcsillapítót venne magához. De múljon el minden gondja, baja, újra Isten nélkül éli életét. Valaki jön haláleset végett intézkedni, és kifelé menet megkérdezi: nyitva van-e a templom? Nyitva a templom, de tovább megy! Itt élsz egy utcával, kettővel vagy sokkal arrébb, mégsem nyitod ki a templom ajtaját, mert előbb a lelked és a szíved ajtaját kellene kinyitni.

Vajon hit nélkül - életem útján - eljutok ahhoz az üres sírhoz, amiről tanúskodtak és hitet tettek az apostolok és a hitvallók? Nekem is meg kell vallanom és tanúságot tennem arról, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból. Készülve húsvét ünnepére mindannyiunk számára jó lenne az útba igazítás, amit Pál apostol vall és tanít számunkra: „a jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljövételét” (2Tim 4,8)

A hitét megtartotta. Nem az ideig-óraig tartó hitet, amelyben nagyon sokan élnek. Az ő hite teljes odaadás volt a megfeszített és feltámadt Krisztusért.

Zoltán atya

**Áldott húsvéti ünnepeket kíván Zoltán atya
és a Szent Anna egyházközség,
Leányfalu minden lakójának, e lap minden olvasójának!
Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt!**

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt. 28,1-10.)

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt.

Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, öltözete meg, mint a hó. Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak.

Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: „Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott! Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam.”

Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömmükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.

Egyszerre csak Jézus jött velük szembe, s így köszöntötte őket: „Üdv nektek!”

Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát.

Jézus így szólt: „Ne féljete! Menjete, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátanak.”

Faykőd Mária: Feltámadás (Lourdes)

Isten dicsősége Krisztus feltámadásában nyilvánul meg. Az Atyaisten felfoghatatlan és kimondhatatlan lényegének világossága, a Szentlélek isteni energiája és a megtestesült Ige szeretete misztikus módon tárják eléink a Szentháromságot a feltámadásban.

Krisztus istensége ebben az abszolút egységben és különbözőségben ragyogja be emberségét.

Jézus a szabad és megtisztult szívek számára láthatóvá teszi magát. A hitben és a hálaadásban átalakult embert felemeli az isteni fény örök magasságába.

Egyetlen és ugyanaz a misztérium rejlik a Tábor-hegyi megdicsőülésben, a golgotai szenvedésben és a sírt üresen hagyó feltámadásban. Minden összetartozik. Emberi és isteni egyesülnek az örök folyamatosságban. Krisztus feltámadt. Ettől kezdve a földön az ember igazsága nem más, mint a feltámadás.

(Maria de Faykod)

Faykőd Mária Zsuzsa (Maria de Faykod) Magyarországról elszármazott szobrászművész Franciaországban, Provence-ban. 2003-ban kapott megbízást, hogy Lourdes-ban készítsen egy keresztutat. Mivel a művésznő kizárólag carrarai márványból készíti műveit, a keresztút stációi is ebből készültek. 2016 márciusában kiállításon voltak láthatók a stációk és részleteik fotói az Esztergomi várban, jelenleg pedig Pannonhalmán tekinthetők meg. A 17 stációra bővített keresztút minden állomásához a művésznő saját megfogalmazású szöveget mellékel, amelyek rávilágítanak arra, hogy az emberi lét részét képező szenvedés miként lényegül át a krisztusi szeretet által.

‘Amikor elkészültem mind a tizenhét stációval, újra a kezembe vettem a Bibliát, hogy megerősítést találjak benne. Szobraimmal azt szerettem volna kifejezni, hogy Jézus miképpen teszi szellemivé isteni szeretete által a szenvedést, s hogy bűnről már nincs szó, hiszen Jézus felszabadított bennünket.’

(Maria de Faykod)

Zoltán atya 2009. április 12-i szentbeszédének összefoglalása:

Kedves Testvérek! Az ószövetségi népnek a Pészáh az egyiptomi szabadulás ünnepe. Nagy ünnep, hagyományos ünnep. A régi szokások világát zavarja egy ember. Egy ideig nagyon érdekes volt ez az ember, gyógyít, halottat támaszt fel, csodákat tesz. Szelíd ember, aki nem harsány hittérítő, aki tapasztalhatóan szereti az embereket.

De mégis, zavar! Kitűnik mindezzel. Különb. Valóban az, ezért zavar.

A Pészáh előtt még el kell tüntetni, hogy az ünnep már zavartalan legyen. Örjögve kiáltozzák: 'Feszítsd meg! Feszítsd meg!' Tombolva átkozzák, köpdösik, kárörvendenek a látható bukáson, a szörnyű kínhalálon.

A bevégzett pusztítás után hazamennek, és megnyugodva ünnepelnek. Minden újra olyan, mint régen.

És akkor harmadnapra eltűnik a halálra kínozott holttest!

Néhány asszony, aki a bosszút lihegő sokaság ellenére kitarat mestere mellett, megy a sírhoz, és üresen találják. Az odasiető tanítványok szeméről is most hullik le a hályog, most értik meg igazán, hogy Isten volt velük.

Mert csak Isten képes ilyen szintű áldozatra a szeretett emberért, hogy megértesse mindenkivel végtelen szeretetét.

Az ember csak emberi fogalmakat ért meg. Többre nem képes. Az ember számára a másik ember szeretetének bizonyítéka, ha az a másik ember áldozatot is képes hozni érte. Ha még az életét is képes kockáztatni, akár odaadni érte. Ha képes szenvedést vállalni érte.

Ezt a végletes áldozatot, végletes szenvedést és a legszörnyűbb kínhalált veszi magára Jézus, hogy ezáltal bizonyítsa végtelen isteni szeretetét minden egyes ember iránt.

A mai ember nehezen hiszi el, hogy valakinek is fontos, ezért is képtelenek sokan a szeretetre. Kereszthalálával az Isten bizonyítja, hogy minden egyes ember fontos neki, a legfontosabb. Ezt kéne felfogni és elfogadni, hogy fontosak vagyunk az Istennek, vagyis ő biztosan szeret minket.

Ha ezt fel tudjuk fogni, és el tudjuk fogadni, akkor átsugároz rajtunk ez a szeretet. Erről szól a húsvét ünnepe!

Erről a végtelen isteni szeretetről, és a feltámadás által felmutatott reményről.

Sokan hányszor, hányféleképpen szeretnék eltemetni Jézust! Felfedezni a sírját, bizonyítani a holt maradvány valódiságát, csak hogy megszabaduljanak a Feltámadás tényétől! Mert még most is zavar ez az ember! Miért?

Mert sokan nem tudnak mit kezdeni az isteni szeretettel, hiszen még emberi szeretetre sem igen képesek.

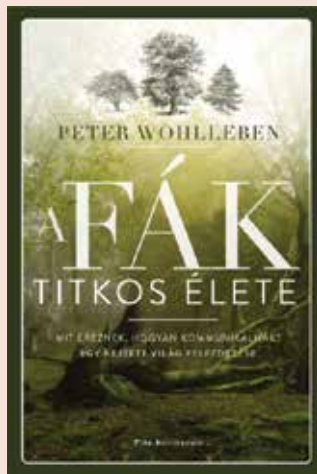
Jézus Krisztus mondja: „Én vagyok a Feltámadás és az Élet!”. Máshol: „Aki hisz bennem, annak örök élete lesz!” Feltámadása ezt az örök életet mutatja fel nekünk, amit Általa elnyerhetünk. Csak éppen ehhez képesnek kell lennünk a valódi szeretetre, a viszonzást nem váró, önzetlen, áldozatot is vállaló szeretetre. Jézus Krisztus által felmutatott isteni szeretetre, amivel elnyerhető az ugyancsak Általa felmutatott feltámadás.

Ha ma összeül a család – és remélhetőleg együtt lesz a család húsvétkor – akkor nyugodtan mondhatjuk olyan családtagunknak, aki kerüli az Istennel való találkozást, hogy: „Képzeld! Van valaki, akinek biztosan fontos vagyok! Aki fenntartások nélkül és viszonzás várása nélkül szeret! Igen, van! Az Isten!”

Lehet, hogy kiesik a kanál a kezéből, de hátha el is gondolkodik majd ezen. Talán meg is kérdezi, hogy miért mondok ilyen meglepő dolgot! Mondjuk el akkor neki, hogy mit éltünk át, mit mond nekünk ez az ünnep, a húsvét! Mondjuk el, hogy mit üzen nekünk Jézus szenvedése, áldozata és kereszthalála és mit feltámadása! Mert neki is ugyanazt üzeni, és hátha végre meghallja ezt az üzenetet!

Olvasni ajánljuk

Peter Wohlleben: A Fák Titkos Élete

A fák éreznek és emlékeznek. Hihetetlen? Pedig igaz! Nem mese ez a könyv, hanem a valóság, amelyet egy német erdész mond el. Peter Wohlleben a fák ismeretlen életébe enged betekintést, és meglepő dolgokat tár fel. Mert az erdőben ámulatba ejtő dolgok történnek: a fák beszélgetnek egymással! Nemcsak utódaikról gondoskodnak odaadóan, de idős és beteg szomszédaikat is ápolják.

A fák eddig nem is sejtett képességeiről írott lebilincselő tudományos esszéiben a legújabb felfedezéseket éppúgy figyelembe veszi, mint saját tapasztalatait és érzéseit. És az olvasó nem győzőz álmélni a természet csodáin.

A hívő ember újabb példáját kapja az isteni teremtés tökéletességének.

” „...Krisztus szeretete szorongat minket...”

(Egyetemes (ökumenikus) imahét)

Az idei imahét programját, illetve lelki vezérfonalát a németországi krisztuskövető testvérek állították össze a reformáció 500 éves jubileuma okán.

Központi igéje így hangzik: „...Krisztus szeretete szorongat minket...” (2Kor 5,14-20)

Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.

Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!

Zoltán atya

János apostol evangéliumából olvasott fel beszéde elején (Jn:15,12-15), amely Krisztus legfőbb parancsát mondja el: szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket! Szentbeszédét kérdésekkel kezdte: Miért szeret engem az Isten? Hogy kell szeretni egymást és az Istent? Mit jelent ez számomra?

Könnyen mondjuk ki ezt a szót: szeretet. Mindjárt hozzá gondoljuk saját jószágunkat, elvárva a többiek megbocsátását, viszont szeretetét. Közben meg látjuk, mennyire nincs szeretet a világban.

Kedves Testvérek! A szeretet azt jelenti, Istenben élni. Isten útján járni. Áldozatot hozni. Sokakban mennyire ellentétes a felfogás a szeretetről. A krisztusi szeretet mutat mintát, de ahhoz a keresztség is hozzá tartozik. A mai európai embernek olyan szeretet nem kell, amelyhez keresztség is tartozik! Olyan Krisztus nem kell Európának, akinek keresztség van. Mert a keresztség a szeretetben szenvedést jelent. A szenvedés viszont a feltámadást hozza. Ha nincs feltámadás, akkor nincs megbocsátás. Ahol nincs megbocsátás, ott nincs békeség. Ahol nincs békeség, ott nincs szeretet.

Vajon ilyen szeretetünk van? Vajon képesek vagyunk-e a krisztusi szeretetre?

Akkor lesznek újra szeretettel teli otthonaink, akkor lesznek ismét lelkiileg erős családaink, tisztességes gyermekeink, ha erre a krisztusi szeretetre képesekké válunk.

Szilágyi János görögkatolikus atya,

a Szent Gellért lelkigyakorlatos ház igazgatója Lukács evangéliumából olvasott, a tékozló fiúról szóló példabeszédet (Lk:15:11-32).

A példabeszéd arra kell, hogy ösztönözzön minket, hogy mi is megtérjünk elhagyott atyánkhoz, a Mennyei Atyához. Krisztus példabeszédéből most emeljük ki azt a részt, amikor a tékozló fiú, közeledve atyja házához meglátja atyját és ő is észreveszi közeledő fiát. A közmondás szerint nem a ruha teszi az embert. Ennek az ellentettje is igaz. A közeledő fiú koldusnak, vagy csavargónak nézhetett ki rongyos gönceiben. A megtért, bűneitől megszabadult ember is még ilyen gyanús képet mutat, még szinte látszanak lelki rongyai. Sokan nem is hiszik a megtérést. Mi mutatja mégis a lelki gyógyulást? A haladás iránya. A tékozló fiú is már háttal a múltjának, a disznóknak, a mocsoknak háttal közeledik atyja háza felé. De még fontosabb, hogy észreveggyük az atya viselkedését. Már messziről észreveszi és majd boldogan fogadja. Messziről észreveszi, mert szüntelenül várta. Ilyen Mennyei Atyánk is. A bűnbe süllyedt gyermekeit, azaz minket, folytonosan vár, hogy megtérésünkkel boldogan fogadhatson. Nem tesz szemrehányást, hanem ünneplő ruhát hozat, vigasságot tart. Vajon mindenkit így fogadna az Atya? Nem, nem mindenkit, csak azt, aki feléje közeledik. Aki már háttal fordított a mocsoknak, a bűnös múltnak.

Az atya megbocsátása teljes, mert a szeretete is teljes. De egyet nem szabad elfelejteni. A megtért fiú bocsánata teljes, de az öröksége már odavan. Azt elvesztegette. A megtért bűnös embernek ezzel számolni kell: bűnei megbocsátatnak, de amit bűneivel tönkretett, az már nem szerezhető vissza, odavan!

Kovách Tamás, a pócsmegyeri és leányfalui református gyülekezet lelkésze

Pál apostol korintusiakhoz írott leveléhez (K2:5,19) fűzte gondolatait. Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal, nem tartja számon vétkeinket, sőt ránk bízta a kiengesztelődés ígését.

Kedves Testvérek! A gyülekezetünk kirándulást tett Felvidéken, Nagyszelmenc, Kísszelmenc községekben. A két község a szlovák-ukrán határon fekszik, magyarlakta települések. A határ elválaszt, családok, barátok kerültek nagy messzeségbe egymástól annak ellenére, hogy a két falu határos egymással. Kirándulásunk vezetője elmondta, hogy hosszú időn át úgy adtak hírt egymásról a családok, a barátok, hogy kint, a határ mellett dolgozva a földeken énekelve meséltek egymásnak, amit a határörök nem értettek.

Német keresztény testvéreink, akik az idei ökumenikus imahét programját határozták meg, hasonlóan éltek meg a berlini fallal. Amikor Berlinben megépítették a falat, ugyancsak családokat választottak el egymástól. Tudjuk, milyen nagy csoda volt sokkal később a fal megnyitása, majd lebontása. Akkoriban egy NDK-s vezető így nyilatkozott meg: mindenre számítottunk, de az imádságokra és a gyertyákra nem. Az NDK akkor Európa legvallástalanabb országa volt, és mégis, amikor közel került a lehetőség a fal megnyitására, akkor imádkoztak és minden ablakban megjelentek a gyertyák. Német keresztény testvéreink kérték, hogy egyik imaóránkon építsük meg LEGO-ból a Falat. Amikor a Falat megépítjük, mutatja nekünk bűneink falát is, az a fal is elválaszt minket egymástól és Istentől. Ki tudná ezt a falat lebontani? Ebből a falból formálható egy kereszt, amely szimbolizálja, ki az, aki megszabadít ettől a faltól. Ez a kereszt mutatja a megváltást, amit Isten már réges-régen elhatározott és végre is hajtott, hogy megbékéljen az emberrel. Egyszülött fiát adta, hogy ezzel a világgal békességet teremtsen.

A paradicsomban Isten szólítja Ádámot, de Ádám elbújik, fél, hiszen elkövette a bűnt. Aztán Évára mutat, ő a bűnös. De Éva sem rest, mutat a kígyóra, ő vett rá. Ez a bűn természete, kedves Testvérek. A bűn elválaszt egymástól és magunktól is, falakat épít.

Vida Szabolcs, a református szeretetotthon lelkésze

Máté evangéliumából olvasott, (Mt:16,24-26), amelyben Jézus arról szól, hogy aki követni akarja őt, annak el kell veszítenie életét, de aki elveszti életét, az megnyeri a Jézus által kínált, üdvösségre vezető életet.

Az utóbbi időben feltűnt egy cipőreklám: a cipő, ami boldoggá tesz! Vajon van-e olyan ember, aki ezt elhiszi, aki ennek hatására cipőt vásárol? A reklám természete ez, valamilyen vásárlásra akar ösztönözni. Lehetne mondani, hogy Jézus is rá akar venni valamire bennünket tanításával, beszédeivel. De Ő nem valami anyagiaknak a megszerzésére irányít minket, hanem az Ő követésére szólít fel. Elmondja a következményeket is, ha követjük Őt, vagy ha nem. Aki követni akarja Őt, annak meg kell tagadnia magát, azaz korábbi életfelfogását megtagadva kell követnie Őt. Aki ragaszkodik én központú életéhez, az elveszíti azt, az nem lesz képes az Ő követésére.

Aki életének középpontjába önmagát helyezi, Isten helyét foglalva el a lelkében, az nem képes megszabadulni önzésétől, nem lesz képes Istent befogadva az Ő útját követni. Jézus azonban át akarja irányítani életünket önmagunk felől az Ő követésére.

Miért kíván ilyet tőlünk Jézus? Hiszen Isten mindennel felruházott minket a teremtésben, amellyel képesek vagyunk a jót tenni, a jót követni!

Nem is úgy kell érteni Jézus felszólítását, hogy forduljunk el saját magunktól, hanem hogy lépünk hátra, ne magunkat helyezzük előre, hogy Isten lehessen életünk ura. De Jézus követésekor számolni kell azzal, hogy fel kell venni személyes keresztünket.

Nevelős Géza

Ismét vidáman búcsúztattuk a farsangot

Idén február 25-én, farsang utolsó hétvégén, azaz „farsang farkán” rendeztük meg hagyományos keresztény bálunkat a faluházban. Ez már a nyolcadik volt a sorban, és elmondhatjuk, hogy rutinná váltunk mind a szervezés, mind a bálozás tekintetében, hiszen minden együtt volt, amire csak szükség lehetett: jó társaság, fülbemászó muzsika, szépen feldíszített terem. Mindehhez társult egy lelkes rendező csapat, és egy határozott kezű irányító személy is... Ami az idei rendezést nagyban megkönnyítette, hogy a faluház beszerzett nyolc darab új, összecsukható bankett asztalt, így nem kellett a plébániai alkalmatosságokat szombat reggel átszállítani, sem másnap visszahurcolni, mint a korábbi években. Így szombat délelőtt viszonylag gyorsan berendeztük a termet, avatott hölgykezek pedig igazán hangulatosra díszítették a környezetet.

Este a hatórás kapunyitás után gyorsan benépesült a terem, ilyenkor ez az első órácska mindig a jóleső találkozásokra és beszélgetésekre ad alkalmat, hiszen vannak olyan “nyaralós” barátaink, akiket kora ősz óta nem láttunk, és jó ilyenkor köszönteni egymást.

Hét órakor Zoltán atya köszöntője után a bál nyitányaként az egyházközség tagjaiból verbuválódott lelkes amatőr - bár számunkra, egyszerű nézők részére profizmust sugalló - néptánc csoport szórakoztatta a közönséget, táncukhoz a zenét a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzenei Tanszékének oktatói és hallgatói szolgáltatták.

A szemet gyönyörködtető produkció után a gyomrot kényeztettük, hiszen az ínycsiklandó vacsora következett, melyet ez alkalommal is az Útonálló vendéglő prezentált. A vacsora után pedig máris fülbemászó muzsika következett, aminek következtében lábainkat tehetjük próbára. A hangulat hamar a tetőfokára hágott, hiszen gyorsan táncra perdült szinte mindenki, Hugyecsek Szilveszter, pilisszentkereszti kántor, muzsikus jóvoltából. Hogy ő is pihenjen egy kicsit, arra lehetőséget adtak a népzeneészek, akik egy időre tánc házzá varázsolták a báltermet.

Tíz óra után pedig a tombola következett. Ezúton is köszönjük az egyházközség tagjai által felajánlott ajándékokat. E helyütt fel kell sorolnom azon helyi vállalkozásokat, akik évről évre jó szívvvel és nagylelkűen támogatják bálunkat. Teszem ezt annak reményében, hogy kérésünk jövőre is meghallgatásra talál majd: Hórusz Fotó-Optika-Szemészet, Horváth Cukrászda, Duna Terasz Cukrászda, Szaunaház és Gőzfürdő, Termálfürdő Leányfalu, Veronika Virágbolt, Bormegálló, Tódy gyros, RKG Önkiszolgáló Reggeliző és Étterem, Zöld-L Bt. Kertész és Barkácsbolt.

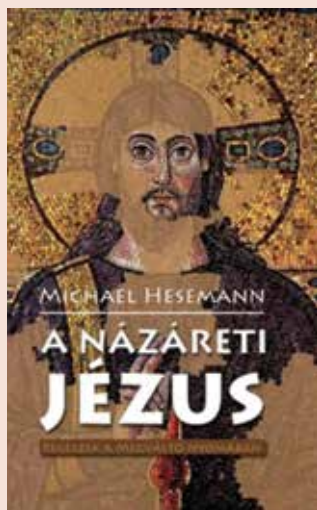

Az ajándékhúzás után újra megtelt a táncparkett, és folyt tovább a fergeteges mulatozás, miközben a kisterembe átköltözött táncház a népzene kedvelői számára adott további lehetőséget a tánkra.

Az idei táncest érdekessége az volt, hogy bár igen intenzív volt, de szokatlanul hamar véget ért, hiszen fél egy tájkán már csak a rendezésért felelős személyek maradtak a táncparketten, illetve a bálteremben. Ez viszont azt jelentette, hogy az elrakodást is korábban kezdhettük és így hajnali két órára már otthon is voltunk! Bár emlékszem olyan alkalomra is, amikor ebben az időpontban még javában roptuk a táncot, de mindent egybevéve elmondhatjuk: az idei keresztény bálon is jó hangulatban, nagy vidámságban búcsúztattuk el a farsangot.

Így néhány nap múlva, hamvazószerdán nyugodt szívvel léphettünk át a nagyböjtbe, jól tudva: „Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.”

Adorján András

Olvasni ajánljuk

Michael Hesemann: A Názáreti Jézus

A szerző régész, történész. Ebben a könyvében az a célja – nagyon olvasmányosan – hogy az ember Jézus életének ma is fellelhető nyomain keresztül a Szentírás történeti valóságát hozza közelebb.

Módszerében keverednek a régészeti leletek bizonyítékai, a történeti leírások idézetei és az evangéliumokban leírtak. Ezzel élő képet kapunk a korról, amelyben Jézus élt, a ráható, életét befolyásoló körülményekről.

Mindezzel azonban 'nem rántja földre' az istenembert. Ezzel ellentétes élményt ad, az emberré lett Isten létét, életének művét magyarázza. A könyv olvasása az evangéliumok ismételt olvasására sarkall, melynek során a történések valóságát jobban megérezzük.

Különösen érdekes a könyvnek az a része, amelyben Jézus 'ismeretlen' éveiről ír, amelyekről az evangéliumok nem szólnak, de a régészet és történetírás ismereteiből következtetni lehet, azt tárgyalja, mi minden történhetett Jézussal 9-29. életéiben.

LEÁNYFALUI EGYHÁZKÖZSÉGI ADÓ, TÁMOGATÁS

Kedves Testvérek!

Mindenki a Katolikus Egyházhoz tartozik, akit megkereszteltek, aki elfogadja a katolikus hitet és az Egyház szentségeit, közösségekben a pápával és a püspökökkel, az Egyházhoz tartozónak vallja magát és gyakorolja vallását. Vallását az a személy gyakorolja, aki rendszeresen részt vesz a vasárnapi szentmiséken, él a szentségekkel, a közösségen kívül a családjában, vagy magánúton is naponta imádkozik, részt vesz az egyházközségi programokon, a krisztusi elveknek, Isten tízparancsolatának és az Egyház öt parancsának megfelelően, azok betartásával igyekezik élni, hite, gondolkodása megfelel az egyház tanításának, és a hitoktatást a gyermekei számára kéri.

Az Egyház öt parancsa között található, hogy az Egyházat a Krisztus-hívók közösségének igyekeznie kell lehetőségeihez mértén anyagilag is támogatni. Ezt szolgálja minden plébánián az egyházi hozzájárulás befizetése. Mivel a templom nem "különféle alkalmakra (születés, halálózás, esküvő) bérbe vehető terem", hanem a közösség katolikus életének központja, ezért annak fenntartása minden katolikus feladata. Egyben az egyházközségi hozzájárulás megfizetésével ki-ki megvallja a helyi egyházközséghez tartozását és katolikus identitását. Az egyházi hozzájárulás összege elsősorban az egyházközség céljait szolgálja: a templomnak (villany, fűtés, virág, stb.), a plébánia épületének, a kántorháznak, a temetőnek és a ravatalozónak a fenntartását; különböző tiszteletdíjakat (plébános, sekrestyés, kántor, hitoktató), és egyéb kiadásokat. Az egyházközségi hozzájárulást minden jövedelemmel rendelkező római katolikusnak illő célszerűen rendszeresen, évente egy összegben megfizetnie – Egyházi Törvénykönyv, 1262. kánon. Mértéke a jövedelem 1%-a (a MKPK kiegészítő szabályai az Egyházi Törvénykönyvhöz, 12. cikkely). A fizetés lelkiismereti kötelesség. Az egyházi hozzájárulás befizethető:

a plébánián a szentmisék előtt vagy után személyesen;

csékk befizetésével, mely a templomban található, vagy a plébánián kérhető;

átutalással nevüket és lakcímüket feltüntetve a következő számlaszámra: 64700083-10001679

(Dunakanyar Takarékszövetkezet). A közlemény rovatba kérjük, írják be: „Egyházi adó”, valamint az adott évet.

Az elmaradásokat lehetőségük szerint kérem visszamenőleg rendezni.

Támogatását hálásan köszönöm! Isten fizesse meg minden adományát és az egyházért tett fáradozásait!

Leányfalu, 2017. Hamvazás hava

Szalay Zoltán plébános

Szertartások rendje a nagyböjt folyamán, a nagyhéten és húsvétkor

Nagyböjt: Keresztút: minden kedden 17:30 órakor, a szentmisét követően,	
kivéve március 31-én:	20:00 órakor gyertyás keresztút, utána szentmise
Virágvasárnap (április 9.)	15-16 óra között bűnbánati liturgia, gyónási lehetőséggel.
Nagycsütörtök	17:30 szentmise, szentségimádás
Nagypéntek	17:00 keresztút
	17:30 szent liturgia
Nagyszombat	17:30 feltámadási szentmise
	18:30 körmenet
Húsvét vasárnap	10:00 ünnepi szentmise
	11:15 családok miséje
Húsvét hétfő	10:00 szentmise

A szentmisék rendje az évközi időben

Kedd, csütörtök, péntek	08:00
Szombat, vasárnapi előmise	17:30
(május 6-tól szeptember utolsó szombatjáig)	
Minden első szombaton mise előtt szentségimádás	
Vasárnap szeptember 10-től	10:00
június 4. - szeptember 3.	9:30
családok miséje	11:15

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján.

Római Katolikus Plébánia telefonszáma: 26/383-091 Cím: Szent Imre herceg útja 14.

Plébános: Szalay Zoltán atya

Ügyfélfogadás: csütörtök: 9:00-11:00, szombat: 9:00-12:00, vagy előzetes telefonos megbeszélés szerint.

Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)